

Sygn. akt V KK 422/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

SSN Dorota Rysińska

Protokolant Katarzyna Wępa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 lutego 2017r. w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **M. G.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn. akt IV Ka (...),

zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w G.

z dnia 9 listopada 2015 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części utrzymującej w mocy
rozstrzygnięcie Sądu I instancji zawarte w punkcie I i w tym
zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w G. do
ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G., na wniosek M. G., wydał w dniu 9 listopada 2015 r., w sprawie o sygn. akt II K (...) wyrok łączny.

Przyjmując, że był on skazany między innymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. XI K (...) za czyn z art. 178a § 2 k.k. popełniony w dniu 14 kwietnia 2009 r. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności, ze zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, przy czym postanowieniem z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. IX Ko (...) zamieniono karę ograniczenia wolności na karę zastępczą 180 dni pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. II K (...) za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 17 października 2009 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat, przy czym postanowieniem z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie o sygn. IX Ko (...) zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. VII K (...) za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 25 lipca 2009r. na karę 3 (trzech)) miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd Rejonowy w G., na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. oraz art. 87 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. połączył kary jednostkowe orzeczone poszczególnymi wyrokami i wymierzył karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył skazanemu karę dotychczas odbytą w sprawie Sądu Rejonowego w G. o sygn. II K (...) (punkt I i Va wyroku).

Wyrokiem łącznym objęto jeszcze kary jednostkowe orzeczone 3 innymi prawomocnymi wyrokami i w ich miejsce wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (punkt II wyroku). Sąd również na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w 7 innych sprawach (punkt III wyroku). Rozstrzygnięcia te nie są przedmiotem analizy Sądu Najwyższego.

Na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora, Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn. akt IV Ka (...), zmienił wyrok łączny

jedynie w zakresie punktu II wyroku, a w pozostałym zakresie, w tym co do punktu I, wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł Minister Sprawiedliwości–Prokurator Generalny. Zaskarżył on wyrok na korzyść skazanego M. G. w części utrzymującej zawarte w punkcie I wyroku Sądu I instancji rozstrzygnięcie o połączeniu kar ograniczenia wolności i pozbawienia wolności orzeczonych na mocy wyroków Sądu Rejonowego w G. o sygn. akt: XI K (...), VII K (...) oraz II K (...). Autor kasacji zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, tj. art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., polegające na zaniechaniu przeprowadzenia prawidłowej kontroli odwoławczej zaskarżonego przez prokuratora wyroku łącznego Sądu I instancji i utrzymaniu go w mocy w części dotyczącej połączenia skazań na kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności wyrokami Sądu Rejonowego w G. o sygn. akt: XI K (...), VII K (...) oraz II K (..) i wymierzenia wobec skazanego kary łącznej 9 miesięcy pozbawienia wolności pomimo, iż wyrok ten, wydany w tym zakresie z rażącym naruszeniem art. 85 k.k., był oczywiście niesprawiedliwy, albowiem na skutek pominięcia przez Sąd Rejonowy w G. - z rażącą obrazą art. 410 k.p.k. - wynikających z akt sprawy istotnych okoliczności, dotyczących orzeczenia zapadłego w sprawie tego Sądu o sygn. akt VII K (...), podstawą orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności stał się wyrok nie dotyczący M. G., co obligowało Sąd odwoławczy do orzekania poza granicami zaskarżenia i do zmiany tego rozstrzygnięcia na korzyść skazanego bądź uchylenia wyroku w tej części do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji”. Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G. w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co pozwalało na jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Analiza akt przedmiotowej sprawy potwierdziła, iż kontrola odwoławcza orzeczenia Sądu I instancji nie była rzetelna i wszechstronna, czym Sąd Okręgowy w G. rażąco naruszył wymienione w kasacji przepisy prawa procesowego, gdyż

utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. wydany z obrazą art. 85 k.k.

Wyrok wydany w sprawie Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 lipca 2010 r., sygn. akt VII K (...), nie dotyczy bowiem wnioskodawcy wyroku łącznego M. G., a jego brata M. G.. W takiej sytuacji wyrok ten nie mógł być podstawą orzeczenia kary łącznej w punkcie I wyroku łącznego.

Wprawdzie Sąd I instancji dysponował danymi o karalności z Krajowego Rejestru Skazanych, z których błędnie wynikało, że to M. G. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 lipca 2010 r., sygn. akt VII K (...), jednakże należy wskazać, że dane te mogą stanowić jedynie punkt wyjściowy do czynienia ustaleń w zakresie dotychczasowej karalności skazanego, natomiast podstawą wydawanego wyroku łącznego winny być wyroki oraz akta konkretnych spraw. Tylko takie postępowanie można uznać za w pełni prawidłowe i pozwalające uchronić się przed błędami, takimi jak w tej sprawie.

Wniosek skarżącego o uchylenie wyroku Sądu II instancji w zaskarżonym zakresie uznać więc należało za zasadny. W toku ponownej kontroli odwoławczej Sąd Okręgowy uwzględni powyższe i wyda decyzję pozbawioną błędów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.